

**Uchwała Nr VI/41/07
Rady Powiatu w Sępólnie Kraj.
z dnia 28 marca 2007 roku**

**w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Łucjana Wolszlegiera na działalność Zarządu
Powiatu w Sępólnie Krajeńskim.**

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1592 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 4 i art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.).

**Rada Powiatu
uchwała co następuje:**

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi na działalność Zarządu Powiatu w Sępólnie Kraj. złożonej przez Pana Łucjana Wolszlegiera zam. w Kamieniu Krajeńskim i po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu w Sępólnie Kraj. w sprawie zarzutów postawionych w piśmie z dnia 29 stycznia 2007 r. nadesłanym drogą elektroniczną, Rada Powiatu w Sępólnie Kraj. uznaje skargę za nieuzasadnioną z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza Przewodniczącemu Rady Powiatu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia .

Uzasadnienie

Pismem z dnia 29 stycznia 2007 r., przesłanym drogą elektroniczną, Pan Łucjan Wolszlegier zam. w Kamieniu Krajeńskim złożył skargę na Zarząd Powiatu a ściślej na opieszale działania Starosty wraz z Etatowymi Członkami Zarządu. Treść skargi stanowi załącznik Nr 1 do niniejszego uzasadnienia. Kwintesencją tej skargi jak i prowadzonej uprzednio korespondencji jest domaganie się wypłaty odszkodowania za niezgodne z prawem zdaniem skarżącego –działania urzędników i organów władzy. Celem zwołanego posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu w dniu 14 marca 2007 r. było rozpatrzenie tej w sumie wielowątkowej skargi, w tym także pod względem wyżej wymienionego odszkodowania. Obecny na posiedzeniu Pan Łucjan Wolszlegier, przedstawił będące w jego posiadaniu rozliczne dokumenty dotyczące prowadzonego przez niego Ośrodka Szkolenia Kierowców, w tym między innymi : prawo jazdy, legitymacje instruktora, wyroki sądowe, orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy. Przedstawił też swoją wersję cofnięcia przez Starostę zezwolenia na prowadzenie Ośrodka Szkolenia Kierowców. Dyrektor Wydziału Komunikacji i Dróg okazał do wglądu Komisji Rewizyjnej komplet dokumentacji związanej z Ośrodkiem Szkolenia Kierowców – Łucjan Wolszlegier. Fakty wynikające z dokumentów, przedstawiają się następująco :

W okresie od 7 marca do 4 kwietnia 2001 r. Starostwo Powiatowe w Sepólnie Kraj. objęte było kontrolą prowadzoną przez Najwyższą Izbę Kontroli – Delegaturę w Bydgoszczy w zakresie prawidłowości szkolenia i egzaminowania kandydatów na kierowców oraz wydawania praw jazdy. W wyniku tej kontroli i polecenia zawartego w wystąpieniu pokontrolnym, dotyczącego przeprowadzenia ponownej weryfikacji wydanych zezwoleń na prowadzenie ośrodków szkolenia kierowców działających na terenie powiatu, do ich cofnięcia włącznie, przeprowadzona została w lipcu 2001 r.(między innymi) weryfikacja Ośrodka Szkolenia Kierowców prowadzonego przez Pana Łucjana Wolszlegiera. Na wystosowane pismo omawiające występujące w dalszym ciągu uchybienia w OSK i ustalony termin ich wyeliminowania, Pan Łucjan Wolszlegier przysłał pismo o zastosowaniu się do poleceń oraz w przeddzień określonego terminu, prośbę o przedłużenie terminu realizacji, podając zbyt krótki termin do wykonania zaleceń. Zatem ponowna kontrola sprawdzająca wykonanie wniosków pokontrolnych, przeprowadzona została w miesiącu lutym 2002 r. Kontrola ta wykazała ponownie uchybienia w prowadzonym przez zainteresowanego Ośrodku Szkolenia Kierowców. Biorąc pod uwagę fakt, że przeprowadzone kontrole (w tym sprawdzająca) nie dawały podstaw do stwierdzenia, że w/w ośrodek funkcjonuje zgodnie z obowiązującymi przepisami, wydana została decyzja, w wyniku której orzeczono cofnięcie zezwolenia wydanego przez Starostę Sepoleńskiego. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy utrzymało tą decyzję w mocy. O wydanie pozwolenia na prowadzenie szkolenia kierowców kategorii A, A¹, B i T wystąpił Pan Ł.Wolszlegier w maju 2003 r. i styczniu 2004 r. W odpowiedzi na w/w pisma Dyrektor Wydziału Budownictwa, Komunikacji i Promocji poinformował go, że zgodnie z art. 104 ustawy - Prawo o ruchu drogowym, ponowne zezwolenie na prowadzenie szkolenia kandydatów na kierowców nie może być wydane wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się prawomocna, a zatem o wydanie ponownego zezwolenia na tą działalność będzie mógł się ubiegać po dniu 8 maja 2004 r.

Odmowną decyzję dotyczącą wydania zezwolenia na szkolenie kierowców (złożony wniosek w tej sprawie był niekompletny, a na pismo o dostarczenie brakujących dokumentów nie było odzewu), Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy utrzymało w mocy,

natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny, na skutek zmiany przepisów wprowadzających ustawę o swobodzie działalności gospodarczej – „postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie tej ustawy, umarza się” (ustawa weszła w życie 21 sierpnia 2004 r.) - uchylił tę decyzję, którą Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy przekazało do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji (czyli Staroście Sępoleńskiemu) a następnie umorzyło postępowanie w tej sprawie. Na tą decyzję organu II instancji, Pan Łucjan Wolszlegier złożył ponownie skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, który wyrokiem z dnia 16 listopada 2005 r. skargę tą oddalił.

Osobną sprawą jest zatrzymanie przez funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w Sępólnie Kraj. (biorącego udział w kontroli OSK) świadectwa kwalifikacji Pana Łucjana Wolszlegiera z dopisaną kategorią „E” uprawniającą do prowadzenia szkolenia kandydatów na kierowców także tej kategorii. Pan Ł.Wolszlegier zarzucał dokonanie sfałszowania tego dokumentu pracownikom Starostwa. Toczące się w tej sprawie przed Sądem Rejonowym w Tucholi odrębne postępowanie zakończone zostało wyrokiem skazującym Pana Wolszlegiera, zaś wszczęte z powództwa Pana Wolszlegiera śledztwo o przerobienie świadectwa kwalifikacji wobec pracownika Starostwa zostało umorzone. Obydwa te postanowienia zostały utrzymane w mocy. Pan Łucjan Wolszlegier zarzucając urzędnikom matactwo (w tym zмовę z pracownikami Samorządowego Kolegium Odwoławczego jak i organami wymiaru sprawiedliwości) wystąpił o wypłatę odszkodowania. Roszczenia tego nie poparł żadnym wiarygodnym dowodem.

W świetle powyższych faktów, potwierdzonych przedstawionymi dokumentami, brak jest podstaw prawnych do wypłacenia Panu Łucjanowi Wolszlegierowi jakiegokolwiek odszkodowania.